

Bóg się rodzi

Oprac. Tomasz Flaszka

1. Bóg się ro - dzi moc tru - chle - je Pan nie-bio-sów ob - na żo - ny,
O - gieś keze - pnie blaskciem - nie - je ma gra - ni - ce nie-skoś - czo - ny.

5

Wzgar - dzo - ny o - kry - ty chwa - ^smier - tel - ny król nad wie - ka - mi

9

a sło - wo Cia - łem siŃ sta - ło, i mie - szka - ło miŃdzy na - mi.

2. Cóż masz niebo, nad ziemiany?
Bóg porzucił szczęście swoje,
Wszedł między lud ukochany,
Dzieląc z nim trudy i znoje.
Niemają cierpień, niemają
Żeśmy byli winni sami,
A słowo Ciałem się stało
I mieszkało między nami.

5. Podnieś rękę, Boże Dziecię!
Błogosław ojczyznę miłą,
W dobrych radach, w dobrym bycie
Wspieraj jej siłę swą siłą,
Dom nasz i majątność całą
I wszystkie wioski z miastami!
A słowo Ciałem się stało
I mieszkało między nami.